

РЕШЕНИЕ

№ 42803

гр. София, 19.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6591** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС). Образувано е по жалба на „БатПел“ ЕООД, представлявано от управителя И. Л. И., с ЕИК:[ЕИК], чрез адвокат Л. Л., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК-С3965-0204724/08.05.2025 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП).

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди, че нарушението във връзка с което е издадена процесната заповед не е безспорно установено, както и, че е допуснато нарушение при определяне на обекта, спрямо които се налага ПАМ. Изложени са съображения за противоречие на заповедта с разрешенията дадени с решение на СЕС по дело С-97/21, както и с чл. 6, ал. 2 от АПК. Искане за отмяна на заповедта. Претендира се присъждане на разноски, по приложен списък.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, чрез юр. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение, по приложен списък. Прави и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите и възраженията на страните, и провери оспорения акт с оглед на правомощията си по чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.03.2025 г. от контролни органи на НАП е извършена проверка на обект - бетонов център,

находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от „БатПел“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представляван от И. Л. И.. При проверката е констатирано, че продукцията – бетон и бетонови изделия, се доставя на клиентите със собствени товарни автомобили, които се зареждат с гориво в базата на дружеството. Наличен и деклариран е бил 1 брой съд за газьол с вместимост до 1000 литра, като към момента на проверката същият е пълен с около 720 литра гориво. При извършения оглед не са установени автоцистерни за превоз на горива. Констатирано е, че не се извършва продажба на гориво, както и не е инсталирана СЕФП.

Във връзка с протокола от извършената проверка в обекта представител на проверяваното лице е дало обяснения, от който става ясно, че основната дейност на дружеството е производство на бетон и готови за изливане бетонови смеси. Дейността се осъществява посредством три бетонови центъра - Нови Искър, [улица]; кв. О., [улица]; [населено място] [улица]. Дружеството разполага с необходимата техника - самосвали за превоз на добавъчен материал, бетоновози, бетонпомпи, малка транспортна техника за превоз на строителни материали, работници и механизация - челни товариачи, комбинирани багери, багери, автокарап трошачно миячна сортировачна инсталация за добавъчен материал. Обяснено е, че горивото се разтоварва директно в резервоарите на машините на дружеството, а остатък от него, който не надвишава хиляда литра се съхранява в резервоар със същата вместимост, като в дружеството няма внедрена разходомерна система на резервоара за гориво. Посочено е, че съдът за съхранение на гориво, с вместимост хиляда литра, е деклариран в системата на НАП. Към обясненията е приложен списък с рег. номера, както и вместимост на резервоарите на машините.

На 24.03.2025 г. е съставен АУАН № F815135, видно от който при проверка в търговския обект – бетонов център, е установено, че „БатПел“ ЕООД стопанисва съд с гориво - обща вместимост 1000 л., регистриран на 09.01.2025 г. Съдът е разположен в двора на бетоновия център на дружеството. По данни от Информационната система на НАП за периода от 27.02.2024 г. до 27.02.2025 г. ЗЛ е получило 65 818 л. дизелово гориво. В АУАН-а е описано, че при проверка е установено, че на адреса липсва регистрирана и въведена в експлоатация електронна система с фискална памет (ЕСФП) с нивомерна измервателна система (НИС) за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП. Прието е, че лицето е нарушило разпоредбите на чл. 3, ал. 12 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите.

На 22.04.2025 г. от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП е издадено Наказателно постановление № 824114-F815135, с което за нарушение на чл. 3, ал. 12 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на „БатПел“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 6000 лева.

На 08.05.2025 г. от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП е издадена заповед № ФК-С3965-0204724, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС е наложена на „БатПел“ ЕООД ПАМ - запечатване на търговски обект – бетонов център, находящ се в [населено място]. [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В заповедта е посочено, че на 04.03.2025 г. в 14:10 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1 т. 41 от ДР на ЗДДС - бетонов център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от „БатПел“ ЕООД, при която е установено е, че на територията на обекта има разположена 1 бр. стационарна наземна цистерна /резервоар/ за съхранение на течни горива с обем около 1000 литра, като в момента на проверката в цистерната се съхранява дизелово гориво около 720 литра. Налични са били и 2 броя подземни резервоара, в които няма

гориво. С горивото от посочената стационарна цистерна се извършва зареждане на МПС-та собственост на дружеството, а именно бетоновози, самосвали, багери, като стационарната наземна цистерна за съхранение на течни горива (дизелово гориво) няма монтирана, въведена в експлоатация и регистрирана в НАП нивомерна система към дата 09.08.2017 г. От изложеното е направен извод, че „БатПел“ ЕООД извършва зареждане на собствени превозни средства с течни горива за собствени нужди от стационарна наземна цистерна (резервоар) за съхранение на течни горива с обем около 1000 литра без да е изпълнило задължението си да монтира, въведе в експлоатация и използва регистрирано в НАП ЕСФП съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 8, във връзка с ал. 4 от ЗДДС и чл. 3, ал. 12 от Наредба № 8/13.12.2006 г. на министъра на финансите, като по данни от информационната система на НАП за периода от 27.02.2024 г. до 27.02.2025 г. задълженото лице е получило 65 818 литра дизелово гориво.

В процесната заповед са изложени и мотиви относно продължителността на срока за запечатване на търговския обект.

Заповедта е връчена на 02.06.2025 г.

По делото са изслушани свидетелските показания на Е. С. Г., които съдът кредитира като обективно дадени и в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал. От същите се установява, че свидетелят доставя горива в базата. Горивото се зарежда от „Л.“. Доставките на горивото са от фирмата в която работи свидетеля. Горивото се доставя с автоцистерни и сер зареждаме по камионите, които са на фирмата. Понякога, когато не може да се зареди цялото количество гориво в камионите го оставят да се съхранява в съд. Посочва се от свидетеля, че не всеки път се налага да оставят за съхранение гориво в резервоара, но има случаи.

От жалбоподателя е представено и извлечение от Информационна система контрол на горивата.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е дпуста – подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Процесната заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган, видно от заповед № ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП (л. 60), в установената писмена форма, съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което не са налице основания за прогласяване на нейната нищожност по чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК, съответно отмяна - по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

Установява се, че резултатите от проверката на стопанисвания от дружеството жалбоподател обект са обективирани в протокол, подписан без възражения, ползващ се с материална доказателствена сила съгласно чл. 50 от ДОПК и неоспорен по реда на чл. 193 от ГПК. На представляващия дружеството са връчени АУАН-а и оспорената заповед, което формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на дружеството, чийто обект е проверен от органите по приходите, и следователно не е налице предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146, т. 3 от АПК.

Настоящият съдебен състав намира, че са налице основанията за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК, а именно противоречие с материалноправни разпоредби.

Съгласно приложимата материалноправна разпоредба на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от

предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за въвеждане в експлоатация или регистрация в НАП на фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност.

Съгласно чл. 118, ал. 8 от ЗДДС задължено лице, което извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на наредбата по ал. 4. А според чл. 3, ал. 12 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите, лице, което извършва зареждане на течни горива по чл. 118, ал. 8 от ЗДДС за собствени нужди от стационарни подземни резервоари за съхранение на горива или неподвижно прикрепени към земята резервоари с вместимост над 1000 литра, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на ал. 2 и 3, с изключение зареждане на течни горива на съоръжения и/или инсталации за производство и/или отопление.

Съгласно чл. 187, ал. 1, изр. първо от ЗДДС „при прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 от с. з. се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето“. По своята същност и изрично се сочи от законодателя, че запечатването на обект и забраната за достъп до него представляват ПАМ. За налагането им, което е кумулативно, е необходимо да се установи, че е извършено нарушение на някоя от разпоредбите на Наредба Н-18/13.12.2006 г., което по настоящето дело е спорно.

Установено е, че няма въведена в експлоатация ЕСФП, както и че доставеното гориво – 65 818 л. за периода 27.02.2024 г. до 27.02.2025 г., е за собствени нужди, за зареждане на собствени машини на търговското дружество, стопанисващо бетоновия възел. Това гориво не е предназначено за продажба.

Видно от протокола за проверка, както и от самата оспорена заповед, проверяващите са установили, че в обекта има разположен 1 бр. резервоар с обем около 1000 литра, в което се съхранява гориво около 720 литра. От изслушаните показания на свидетеля, става ясно, че при доставката на гориво с автоцистерни, същото се зарежда в резервоарите на камионите на дружеството и само ако има малък остатък, същото се налива във въпросния резервоар.

Според настоящия съдебен състав не е осъществено нарушение на чл. 3, ал. 12 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите, която гласи, че лице, което извършва зареждане на течни горива по чл. 118, ал. 8 ЗДДС за собствени нужди от стационарни подземни резервоари за съхранение на горива или неподвижно прикрепени към земята или стоящи на собствената си тежест резервоари с вместимост над 1000 литра, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на ал. 2 и 3, с изключение зареждане на течни горива на съоръжения и/или инсталации за производство и/или отопление. В случая не е установено да има разположен в обекта резервоар с вместимост над 1000 литра, като самият административен орган е описал, че резервоара е с вместимост около 1000 литра.

Самото зареждане на товарните автомобили на дружеството е ставало директно в резервоарите им при самата доставка, а не от резервоара за съхранение на течни горива, който е описан в протокола за проверка и издадените въз основа на него актове (заповед за налагане на ПАМ и Наказателно постановление).

Закупеното и описано в процесната заповед гориво е зареждано на части в различни МПС-та, собственост на дружеството, като от ответника не се представиха доказателства същото да е доставяно в проверявания съд – резервоар. Изложеното обосновава извод, че не може да се установи, че е извършено нарушение чл. 3, ал. 12 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на министъра на финансите. Следователно не са били налице предпоставките административния орган да издаде оспорената заповед.

На следващо място следва да се съобрази и, че безспорно е доказано, че с НП № 824114-F815135/22.04.2025 г. е наложена имуществена санкция, на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, в

размер на 6000 лв., за същото нарушение, установено на 04.03.2025 г., в стопанисвания от ответника търговски обект – бетонов център.

С Решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21, по отправено преюдициално запитване от Административен съд – Благоевград, е постановено, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В т. 56 от решението на СЕС се посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.

В разглеждания случай е безспорно установено, че за осъществяването от дружеството нарушение са му наложени две отделни мерки, всяка от които с утежняващо правната му сфера действие - имуществена санкция и ПАМ „запечатване на търговски обект“.

По този начин е налице кумулиране на негативни за лицето мерки, наложени с два самостоятелни акта, които подлежат на обжалване по различен ред, което не позволява да се гарантира, че тежестта на наложените санкции съответства на тежестта на установеното нарушение. С оглед тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз е постановеното решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21, което обосновава материална незаконосъобразност на процесната заповед за налагане на ПАМ.

Настоящият съдебен състав намира, че е нарушен и принципът на съразмерност, закрепен в чл. 6 от АПК. От съдържанието на оспорения акт е видно, че е запечатан целия обект - бетонов център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от „БатПел“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], и е забранен достъп до него за срок от 14 дни. В случая запечатването на целия обект - бетонов център, и забраната на достъп до него не изпълнява целите по чл. 22 от ЗАНН за преустановяване и предотвратяване на административни нарушения и вредните последици от тях, а на практика се превръща в санкция, която не съответства на предвидените в чл. 22 от ЗАНН цели, както и на регламентирания в чл. 6 от АПК принцип за съразмерност. Този извод следва от легалната дефиниция на понятието „търговски обект“, съдържаща се в нормата на § 1, т. 41 ДР ЗДДС, определяща като такъв всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или

услуги, независимо, че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби.

Цитираната разпореда сочи, че именно резервоарът за гориво в частност е съоръжението, което следва да се квалифицира като „търговски обект“ по смисъла на ЗДДС и единствено спрямо него е следвало да се наложи ПАМ. Вместо това обаче е разпоредена мярка върху целия асфалтов център на търговеца, с оглед на което нейният обхват се явява несъразмерен. Налагането на ПАМ не може да е самоцел, а като израз на административна принуда същата трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на правните субекти в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. Тъй като налагането на ПАМ върху целия обект засяга права и интереси на данъчно задълженото лице в по - голяма степен от необходимото за целта, за която актът се издава, е налице нарушение на чл. 6, ал. 2 от АПК, което нарушение прави оспорената заповед незаконосъобразна.

Гореизложеното обосновава извод, че оспорената заповед следва да бъде отменена на основание чл. 172, ал. 2 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски в общ размер от 1500 лв., които представляват заплатена държавна такса от 50 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., платени изцяло в брой, видно от представения договор за правна защита и съдействие (л. 89). Съдът намира, че възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като неговият размер съответства на фактическата и правна сложност на делото, компенсира разумно и справедливо адвоката за положения труд във връзка с производството, а присъждането му не води до неоснователно обогатяване на страната.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С3965-0204724/08.05.2025 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „БатПел“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], сумата в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 от АПК.

Съдия: